

**МИНІЯ МІСЛАЦІА СЕПТЁМБРІЙ
ВЗ ЛІНДЕНЬ.**

Служба прпбнагш Фтцл нашегш григорія, іже на пельшмѣ рѣцѣ, вологодскагш чадотврца.

Вечерз, Блаженъ мѣжъ:

На Гдн, возвѣахъ: стихи прпбнагш, гласъ и.

Подобенъ: Сл преславнагш чадесе!

Прпбнє Ще григоріе, * мірсій молвѣ ѿ себѣ ѿлчнілѣ **Есі** молви, * терпѣнїемъ же и постомъ * и частыми молитвами плоть твою покорилѣ **Есі** ахъ, * и сміа лѣкаваго слеза тѣчами потопилѣ **Есі**, блаженне, * и къ премірномъ возвѣли **Есі** совершенію. * тѣмже почніающе память твою, прпбнє, * молимъ тѧ: моли христу бга, ** спасиша душамъ нашымъ.

Прпбнє Ще григоріе, * мірсій млатежъ ѿстайновъ, и взвемъ крѣзъ твои, * послѣдовалъ **Есі** христъ небозвѣтныи помысломъ, * и въ пустынью вселіясла, прпбнє, * душевныя сірости низъ корене исторгли **Есі**, * и тѣлеснала чиства ѿгорчевала, * злостраданія претерпѣлъ **Есі** во единїи из чистою ѿвѣстїю, * и агіліи возвѣденникъ быивъ, блаженне, ** моли спасиша душамъ нашымъ.

Прпбнє Ще григоріе, * впернівъ оумъ твои къ бгъ вѣрою, * плотиагш смѣшеннія возвѣшишася **Есі** небостайновъ, * и крѣзъ твои восприимъ, * висвѣдци послѣдовалъ **Есі**, * тѣло непокоривое * пойдяни возвдержанія * и помысла силою поработивъ ** бѣтвенномъ ахъ.

Прпбнє Ще григоріе, * славь маловременню ѿстайновъ, * и въ пустынью вселіясла, * быивъ **Есі** добродѣтели подвіжникъ прилежныи, * жестокимъ возвдержаніемъ же и постомъ плоть твою низнѣривъ: * тогѡ ради христосъ ѿбогати тѧ чадеси. * но поминай иы, чада твоѧ, * вѣрою совершающыя всеславленію память твою, ** и испроси спасеніе душамъ нашымъ.

Слава, гласъ и. Самогласенъ:

Прпбнє Ще григоріе, міра краготы ѿлекла **Есі**, и всакое наслажденіе маловременныихъ возвненавидѣвъ, монашеское же житіе паче возвлюбилъ **Есі**, и въ немъ велими подвигами всакимъ злостраданіемъ, зднлл злобывалъ, на предиахъ же простиралася: и тогѡ ради агілии возвѣденникъ быти сподобился **Есі**. но поминай сіадо твоє, єже собралъ **Есі**, мѣре, чтищихъ вѣрою память твою: іако дерзновеніе имѣлъ ко христу бгъ, моли спасиша душамъ нашымъ.

И нынѣ, бѣородиценъ гла́съ и:

Щѣ нѣныиъ за члѣвѣ колюбїе на земли тѣвниса, * и съ чловѣкыи пожиже: * ѿ дѣбы бо чѣтылъ плоть прїемыи, * и нѣзъ неѣ прошедыи съ воспраѣтїемъ: * єднии єстъ иѣзъ, сѹгѹбъ єстесствомъ, * но не упостасио. * тѣмже совершена тогѡ бѣга, * и совершена члѣвѣка воистиннѣ проповѣдающе, * и сповѣдѹемъ христѧ бѣга нашеаго: * єгоже моли, мѣти б҃езнебѣстиа, *** помиловатися душамъ нашымъ.

Входъ. Прокименъ днѣ. Чтењіа Г.

Прѣмѹдрости соломони чтењіе.

Прѣвѣдници во вѣки жиѳутъ, и въ гдѣ мѣдѧ ихъ, и попеченіе ихъ оѹвишиагѡ. Сегѡ рѣди прїемътъ црквиѣ благолѣпїа, и вѣнѣцъ доброты ѿ рѹки гдѣнї: занѣ десицю покрыетъ лѣ, и мышцю защищитъ ихъ. Прїеметъ всесорѹжїе рвѣніе свое, и воорѹжитъ тварь въ мѣсть врагомъ. Шелечется въ бронѣ прѣвѣды, и возложитъ шлемъ, сѹдъ нелнцемѣренъ. Прїеметъ щитъ непобѣдимыи преподобїе: поистрѣтъ же напрасныи гнѣвъ во оѹражїе: способуетъ же съ нѣмъ міръ на б҃езѹмныа. Пойдѫтъ праволѹчныа стрѣлы мѡлнїины, и тѣкѡ ѿ благокрѹгла лѹка оѹблаковъ на намѣреніе полетать. И ѿ каменомѣтныа тросы, исполны падѣтъ грады, вознегодѹетъ на ихъ водѣ морскѣа: рѣки же потопаютъ лѣ наꙗль. Сопротивъ станиетъ имъ дѣхъ силы, и тѣкѡ вихоръ развеетъ ихъ. И ѿплюшитъ въ землю б҃еззаконіе, и злодѣйство превратитъ престолы сильныиъ. Слышиите оѹбо, царїе, и разѹмѣните: на вѣкните сѹдїи концептъ земли. Видѣшиите держалїи множество и гордлїиша въ народѣхъ тѣзикъ: тѣкѡ дана єсть ѿ гдѣ держалъ вѣмъ, и сила ѿ вышина гѡ.

Прѣмѹдрости соломони чтењіе.

Прѣвѣдниихъ дѣши въ рѹцѣ б҃ѣкїи, и не прикоснетися ихъ мѣка. Непищеваннѣ быша во оѹчищахъ б҃езѹмниихъ оѹмрѣтги, и вмѣниша ѿзлобленіе исподѣлъ ихъ, и єже ѿ наꙗз шествие сокрѹшение: оѹни же сѹть въ мѣрѣ. Ибо предъ лицемъ чловѣческимъ аще и мѣкѣ прїемътъ, оѹпованіе ихъ б҃езсмѣргїемъ исполнено. И вмѣлѣ наказали быша, великими благодѣтельствованіи б҃удѣтъ: тѣкѡ б҃ѣзъ искѹса лѣ, и ѿбрѣте ихъ досгѡнныи сеѢ. Тѣкѡ злато въ горнѣлѣ искѹси ихъ, и тѣкѡ всплодїе жертьвенное прїатъ лѣ. И во времѧ посѣщенїа ихъ возїѧютъ, и тѣкѡ искры по стеблю потекутъ: сѹдѧтъ тѣзыикамъ, и ѿбладаютъ людьми, и воцрѣтися гдѣ въ ихъ во вѣки. Надѣющиша наꙗз разѹмѣютъ истина, и вѣрнїи въ любви пребудѣтъ ємѹ: тѣкѡ елгодать и мѣлости въ преподобныхъ єгѡ, и посѣщеніе во извѣрнныихъ єгѡ.

Премъдростни голомошни чтење.

Пра́ведници, ѿце постігненія икончайсѧ, въ поконе бѹдетъ. Старость бо честна не многолѣтна, ниже въ чистѣ лѣтъ искити не може: сѣдина же єсть мудрость человѣкѡмъ, и възрастъ старости, житїе не скверное. Благодатъ егови быи, возлюбленъ быи, и живыи посредъ грѣшикѡ преставленъ быи. Всехъ именъ быи, да не злоба и змиинитъ разумъ егѡ, иль лѣсть прелестнитъ душа егѡ. Раченіе бо злобы помрачаетъ дѣбра, и пареніе похоти премѣнляетъ оѣмъ неизлѣбивъ. Скончайсѧ вмѣтъ, исполнитъ дѣла: оугодна бо еѣ гдѣви душа егѡ: сегѡ ради потешасѧ ѿреды лѣкавствиа: людіе же видѣвшіе, и не разумѣвшіе, ниже положше въ помышленїи таково: тѣкѡ благодасть и милость въ преподобныихъ егѡ, и посещеніе во избранныхъ егѡ.

На стиховиѣ стихиры, гласъ є.

Подбенъ: Радысѧ:

Радысѧ, прѣбнє ѡче григорије, ты бо иго христово на рамо вземъ доблественниѣ, наитиа вражиа попралъ єси: въ пустыню бо вселисѧ, и въ ней ѿбрѣлъ єси иенѹю лѣкавицѹ. тѣмже вси вѣрою почитаемъ память твою, и вселаженне григорије, монашесквѹющиихъ похвало, христъ непрестанно моли, спастиасѧ душамъ нашымъ.

Стихъ: Честна предъ гдемъ смѣрть * прѣбныихъ егѡ.

Радысѧ, ѡче григорије, монахъвъ многихъ настѣнникахъ быи, тѣмже вѣрою сошедшиесѧ вси по достоиню тѣлѣ чисти, тѣкѡ постыника и слажднтела христова и злѣщаго: радысѧ бо шествовалъ єси въ пустынн непроходиѣ, мудре, всѣ ѿзлюбленїа претерпѣвъ, благодастию ежїю оукрѣплѣмъ. тѣмже тебѣ взыбаемъ: и наисѧ молисѧ, спастиасѧ душамъ нашымъ.

Стихъ: Блаженъ мѫжъ воѧнъ гда, * въ заповѣдехъ егѡ воступиша тѣло.

Радысѧ, ѡче григорије прѣбнє, иезуити искити душа твою ѿчища, и всенощными иго лѣтъ ега молѧ, ѿдѣнии искити иконахъ крестопоклонъ, землиа вѣщи, мудре, мимотѣклъ єси: сеbrалъ же єси въ душа твою ежївенное еогатство духа, непорочнѹю молитвѹ, чистотѹ крестопоклонъ, вѣкие твѣрдо. тѣмже и бышна гла прѣлѣтъ наслѣдники тѣлесѧ єси: и наинѣ въ иенѹихъ иелениихъ въдорѣахъ, моли спастиасѧ душамъ нашымъ.

Слáва, гláсъ и. Саломоглáсенъ:

Приѣнъ и преблжéннe, святѣшнїй ѿчe григориe, любви ради христоны всѧ
ѡстровналъ єинъ, богоугодство и славъ въ ннчтоже вмѣнивъ, и въ пдствыню вшедъ,
вдѣніе же и въхолденіе восприимъ, и єже на земли леганіе и множе чистотъ
въшевнѹ и тѣлеснѹ и спрѣвналъ єинъ, оутнамъ же и оумомъ совершеннное
възмѣлвие, оузвкій путь и възграсгнъи, и скорбнѹ жизнь, радиасла шествовалъ
єинъ. тѣмже вѣрою вопиѣмъ ти: и възблжéннe григориe. христа непрестанно моли,
спастиасла душамъ нашымъ.

И наинѣ, богооднченъ глáсъ и:

Безнебѣстная дѣо, * таже бга неизреченню заченши плотю, * мти бга
въшналагш, * твоихъ рабовъ мольбы пріимъ, венепорочная, * вѣмъ подающи
ѡчищенніе прегрешенній: * наинѣ наша моленія пріемлющи, ** моли спастиасла
вѣмъ наимъ.

Тропарь, глáсъ и:

Любови христовою, бгомудре, просвѣтиасла, добродѣтельми ѡблниталъ єинъ: * и
въакое наслажденіе плотикою возненавидѣвъ, * и въ пдствыню вселнисла, въ ненже
вельми подвигалъ єинъ * въ жизни сеи временнѣй въ пѣніихъ и во вдѣніихъ, и
въ пощеніихъ. * сегѡ ради и христосъ даромъ чадесъ ѡбогати та. * но помнай
насъ, чтвшихъ пресвѣтлѹ память твою, приѣнъ ѿчe григориe, ** и моли христъ
бга, спастиасла душамъ нашымъ.

Слáва, и наинѣ, богооднченъ, глáсъ и:

Иже наасъ ради рожденіасла ѿ дѣы, * и распартіе претерпѣвъ, елгій, * и спровѣргій
смѣртю смѣрть, * и воскрѣи тѣлѣй, тѣкъ бгъ, * не преъзри, таже создалъ єинъ
рѣкою твоеню: * тѣни члвѣколюбіе твоѣ, мѣтиве, * пріимъ рождшвю таѣ ѿ
моллѹдюасла за ны, ** и спаси, спасе нашъ, любди ѿчаннныя.

На ѿгуречни

На Еѓв гѓв: трапаръ стагѡ, гласъ и:

Любовију христоно, бгомъдре, просветити ся, доброте гелъми ѿблесталъ з єсн: * и вѣлкое наслажденїе плотико е возненавидѣвъ, * и въ пѣтийно велѣвъ, въ неѣже велъми подвижаль ся з єсн: * въ жизви сеи временихъ въ пѣнихъ и во едѣнихъ, и въ пощенихъ. * сега ради и христосъ даромъ чудесъ ѿбогати тѧ. * но помнаніи насы, чудишихъ пресветлаго памѧть твою, прѣбнє ѿче григорије, ** и моли христъ бга, спаси ся душамъ нашымъ. (Дважды)

Слава, и наинѣ, бгорођиженъ, гласъ и:

Иже насы ради рожденія ѿ дѣви, * и распятіе претерпѣвъ, блгий, * и пророкъ смѣртю смѣртъ, * и воскрѣсъ гавленіи, іакъ бга, * не преврн, гаже создалъ з єсн рѣкою твою: * гави члвѣколюбие твоє, мѣтнве, * прѣмѣ рождшю тѧ б҃гъ молашдю ся за на, ** и спаси, спасе нашъ, людни ѿчланыя.

По ѿ-му стихослобији сѣдаленъ, гласъ є. Подобенъ: Собеседничальное:

Печали житіа ѿврѣгса, и ѿгльское воспріимъ житіе, воздержаніемъ душъ оудобрілъ з єсн и чудесъ блгодатъ ѿ бга прѣлъ з єсн ѿбогати, григорије блжение, ѿ насы молися, благочестије восхвалющи хъ тѧ. (Дважды)

Слава, и наинѣ, бгорођиженъ гласъ є:

Прѣтала дѣо, насы помилѹ, вѣрою привѣглиющи хъ таєвѣ милюсердои и прослыши хъ твоега тѣплага, вѣнца, заслугленија: можеши бо іакъ блага, вѣхъ спаси, іакъ ѿши мѣти бга вѣшина га, материними твоими мольбами присиша ѿбѣмши, бгорођованна.

По ѿ-му стихослобији сѣдаленъ, гласъ и. Подобенъ: Премъдрости:

Многимъ воздержаніемъ, прѣбнє, житіе твоє ѿкрасиевъ, пѣтъ показалъ з єсн ѿтлышымъ, ведущий въ жизви, доброте гелъми и смиреніемъ: мѣра бо ѿврѣгса, и всѣ гаже въ мѣрѣ крѣска превѣдѣвъ, ѿглыскии мъ ѿчениемъ послѣдовалъ з єсн. жестокими ѿбѡ житіемъ плоть твою извѣрка, и гордаго смѣла воздержаніемъ оубѣлъ з єсн. тѣмже на ибѣхъ водвориешися, три болиечномъ бѣтвѣ предстоѧ, блжение григорије, моли христъ бга, согрѣшениї ѿставленіе даровати чудиши мъ любовију сжалѹ памѧть твою. (Дважды)

Слáва, һ нýинѣ, бѓорóднченъ гла́съ ń:

И́кѡ всeneпорóчнаѧ нeвѣсто творцà, и́кѡ нeнсieдомжнаѧ мтн һзблáвнтела, прїлтегище и́кѡ ىзпи ѹтгѣшигел, препѣтла, веззаконию мà ىزпи сквéрное Ӧбнител, һ дeмшиномз һгралище въ рaз8мѣ вьшша, потшиися тѣхъ злодѣйства мà һзблáвнти, һ сбѣтлое жилыше добродѣтельи соверши, сбѣтоноснаѧ, нeтлѣнинаѧ: ѿженъ Ӧблакъ страсгѣй, һ вьшинагш причаштил сподоби, һ сбѣтла нeвeчeрнагш молитвами твоими.

По полѣнѣ величанїе: Оѹблжамъ тѣ прѣбнє Ӧтче, грнгбрїе, һ чтѣмъ сtдю памятъ твою, настѣбнчес монаховъ, һ собесѣднчес Ӧглшвъ.

Щаломъ һзбраний: Терпѣ потерпѣхъ гдѣ, һ виатъ ми, һ ѹглыша мѣтвъ мою.

По полѣнѣ сѣдѣленъ, гла́съ ń.

Подобенъ: Премѣдроисти:

Инщетъ ѹбш возлюбилъ Ҕи паче богоугодства тлѣниагш, һ союзомъ любви привлѣка, земнѣл һ мнотекѣща возненавидѣвъ, блжение, пѣстъинное ѡтлобленїе ѹсердиш подѣмъ. тѣмже һ къ ревности Ӧглышка гш житїа воздѣглъ Ҕи множество монашествъющиихъ, прѣбнє Ӧче нашъ грнгбрїе: моли Ӧглш вѣ, грѣхъвъ ѡстгаленїе даровати намъ, һ вѣлию мѣлости. (Дважды)

Слáва, һ нýинѣ, бѓорóднченъ гла́съ ń:

О тeбѣ радгетса, блгодатнаѧ, всакаѧ тварь, Ӧглышкии соборъ һ человѣческии роdз, ѡсвященныи храме һ раю словесныи, дѣственнаѧ похвало, һзъ неаже бѓъ вкопотиша һ мѣнеша вѣстъ, прѣждѣ вѣкъ сїй бѓъ нашъ: ложеснаѧ во твоѣ престолъ сотвори, һ чреvo твоѣ прославишие нѣсъ содѣла. о тeбѣ радгетса, блгодатнаѧ, всакаѧ тварь, слава тебѣ.

Степенина, а-и лнгїфѡнъ д-гш гла́са.

Прокименъ, гла́съ д: Чесннаѧ предв гдемъ смѣрть * прѣбныихъ Ҕгѡ.

Стіхъ: Что воздамъ гдѣви о вѣхъ, та же воздаде мн.

Бѣлїе ѿ матадеа, звачало мг.

Рече гдѣ своимъ ѹченникамъ: Всѧ мнѣ предана ىсть Ӧцемъ моимъ, һ никтоже знаетъ сѧ, токмо Ӧцъ: ни Ӧцѧ ктo знаетъ, токмо сѧ, һ Ҕмѣжъ

ъщє вόлнtz сїз ѿкryти. Прїнднте ко мнѣ вси традждающиесла нъ ѿбременениин, нъ
а兹 оўпокою вы. Возмнте нго мое на себѣ, нъ наложнитесла ѿ мене, гакѡ кротокъ
єсмъ нъ смиренъ сердцемъ, нъ ѿбрѣшетe покою душамъ вашимъ. Нго бо мое
благо, нъ бреемъ мое легкo єсть.

По южноземельской традиции, глаголы имена

Прѣбнє һ̄ преблжéнне, святѣйшій ѿчє григоріє, любвє ради христоўы всѧ
ѡстѣвилъ ѧси, богатство һ̄ славѣ въ иицтоже вмѣнивъ, һ̄ въ пустыню вшедъ,
бдѣнїе же һ̄ сѹходенїе воспрїнимъ, һ̄ ѧже на землї леганїе һ̄миже чистота
дышевнѹю һ̄ тѣлеснѹю непрѣвилъ ѧси, оѹстнамъ же һ̄ оѹмомъ совершенное
безмольвїе, оѹзкїй путь һ̄ бе зетратныи, һ̄ скорбнѹю жизнь, радъясъ шестовалаъ
ѧси. тѣмже вѣрою вопїемъ ти: ☩ всеблжéнне григоріє. христа непрестанно моли,
спаси съ дышамъ нашымъ.

Κανώνις εὗται το ἰρμοσόμυ να ἔσται, καὶ στάγμων να ἔσται.

Глáсъ и. Песнь я.

Імόсъ: Вóдъ прошéдъ тáкѡ вóшъ * и́ єгýпетскагѡ та́лъ и́збéжáвъ, * и́хътжини
вопїáше: * и́збáвнителю и́ бѓъ на́шемъ по́мъ.

Земнâл һ мимотекðщлл, тâкѡ ѹм еты вмѣнівз, ҳ҃ртâ ۀднаго прїаерѣлз ۀсн. ۀگѡже любобїю ѹлазвивз дðшð твою, григорїе прїене, молися ко гðх, наasz просвѣтнти.

Возшéдъ на высотъ добродѣтели, доль блескъ имъ сладости плевалаъ сѧ, сладость показалаъ сѧ спасеніе, че прѣбнє, стадъ твоемъ.

Нахождением вражия ликавых да хвей, ѿ бѓа со кръшенимъ се рдцемъ прїемъ помошь, григоріе блаженне, и воздержаниемъ ѿградиевся, побѣдилъ еси и хъз.

Біғородніченк: Примідорость бжїю воністинн& слово ѕчєе не сказаніш рóждша, дгшн моеѧ люгтю та зв& нсцблн, н се рдечн&ю болѣзнь, мтн бжїл, оўкро ти.

Пѣсни Г.

Ірмосъ: Ты́ єсì оўтвєрждёнїе прнгекающиx кз тєбѣ, гдн, * ты́ єсì свѣтъ
ѡмрачёныx, * и поётъ тѧ дѹхъ мои.

Попалъ єсін оўгліемъ воздержанія страстеи тेѳніе, прѣбне, и прогонѧ нечистыя дѣхн, егоблаженне.

Іаку ів'єтнамському твою душі, слезами потаїні о́україшай, прібнє, сердце твоє пожерлаз єсі бг.

Страсті душетлінникою о́спільз єсі, бодроостини молитвами і відбінми, всеблагенне. тімже в земній чефтої вселілса єсі, радіас.

Богородичен: О́стачи неостачное помышленій моих, чиста, смішніє, міні ежіл, к землі твоєму направліючи мої движенія.

Слово, гласъ І. Подобен: Примідростви:

Красоти мірськіл щ младых ногтей, прібнє, возненавідів, хріта же єдинаго щ сердца возлюбілз єсі, і томъ ведши приліпніса, іако везплотені на землі пожілз єсі из плотію: слава же мимотекущю і богатство в земній вік, ніное богатство восприїлз єсі, і слава вічнію. тімже і о́блажаємо стое твоє о́спініє, і в землю торжествующе вониєм ти: богоносне чисте наше григоріє, молі хріта бга, согрешишній ютавленіе дарувати чудесами любовию святою память твою. (**Дважды**)

Слава, и нынѣ, Богородичен гласъ и:

Іако венеціорочна іевхісто творця, іако ненаскідоміжна і мін ізблівнитела, прілітніце іако ізпін о́ткішнитела, венецігла, веззаконія ла ізпін іквірное обітніце, і дімшинв вігралице в землі вівша, потшиніса щ тіх зілодійнства ла ізблівнти, і венецілое жилице добродійтнелій іоверши, івентоносна іетаїнна: щжени облаки спрастій, і вівшнаго прічестія сподоби, і венеціла іевечернаго, молитвами твоими.

Песнь д.

Ірмос: О́слышах, гді, * смотренія твоегу тайнство, * разуміху діла твої * і прославих твоє бжитво.

Іако в землі благовіній, і добродійтнелі в землі юдішевленієм, віздержанієм процвілз єсі, імже пнітавши чудесами та.

Міра любові щрекіса, досліже горнлаго іерліма, ідіже хрітоз со ѿчім і дхом, і вінцил щ нега сподобиша, со везплотини ліки пої: слава сіліє твоєй, гді.

Законоположника віздержанію монахов, і працюло крітостви, іако мишія та і діда вісітинніє спажавше, чисте, о́блажаємо.

Богородичен: Подз літком вівша, іже щ філія везлітні візьлившаго, богочі, наше родилз єсі. ігоже молі, спасти поішши та.

Пѣснь ۶.

Ірмосъ: Ваікѹю мѧ ѿрніðлз єсì * ѿ лицà твоєгѡ, свѣтгє незадодимыи, * һ покрыла мѧ єстъ чудада тмѧ ѹкалиаго; * но ѿбрати ма, һ къ свѣтѹ зáповѣдей твоихъ * путь моѧ напрѣви, молюса.

Страсг҃тѣй мглѹ ѿгнаевъ, прѣбнє, Зарлми, Ӧчє, пѡдвидгъ твоихъ, һ просвѣщениє дѧха въ сердцы воспрїимъ, григоріе, һмже попалилз єсì всѣмъ дѣмѡникала ѿполченија, һ ликумъ постническимъ причиталса єсì.

Погасивъ страсти росою воздержанїа, Ӧчє блаженне, богоугно вжегла єсì Ӧгнь любви, һ вѣры һ пощенија, свѣтгольникъ просвѣщајася везмергемъ, һ днѣ сїнъ, Ӧчє, бывъ єсì.

Оұдобріевъ сващенију твою дѹшѹ, Ӧчє всеблаженне григоріе, һзволенїемъ проситоты, һ худостъ ризију һмѣлз єсì: тѣмже оукрашенїе добродѣтельно показалася єсì, чтѹшымъ всечестнѹю память твою.

Богородиценъ: ҃дина рождши дѣла, ҃дина мѣжененскѹна ѧвилася єсì, всенепорочна: во оұтробѣ бо слово Ӧчее прїемши везначальное, һ макомъ пнглешин, дѣо, чудо странино. һ дѣвествѹши злкѹны ѿновлешин єстества.

Пѣснь ۷.

Ірмосъ: Ӄчисти мѧ, спасе, * мнѡгла бо веззакѡнїа моѧ, * һ һз глагини тѡлз возведи, молюса, * къ тебѣ бо возвопиխъ, һ оұслыши мѧ, * еже спасенїа моєгѡ.

Собралз єсì въ дѹши твоей бѣтвенныя плоды дѧха, непорочнѹ молитвѹ, чистота һе красија һ едѣнїе твѣрдо, воздержанїа болѣзни: һмнже храмъ показалася єсì бѣа вседержителѧ.

Дѹшевныи ҏазѹмъ вперивъ, слави, һ чѹвствіа ѿкормивъ, мѹдре, святини благочестїа ѿшумъ на земли возвѣщајася єсì, һ єже къ нѣсì вожожденїе.

Земниихъ вешенїи худостъ мимотекла єсì, мѹдре: не вешественню же молитвою на нѣса возвелїла єсì, һ вишнагѡ воспрїйтїа наслѣдники ѧвилася єсì, житїа совершениемъ.

Богородиценъ: Прѣлла єсì вонстини 旣ѣтвенное слово въ ложесиа твоѧ, һ сего паче єстества, прѣглаз, родила єсì, ეгоже мольбами твоими оұмоли, ѿ ѿбѣзѣлъ һзблѣнити раби твоѧ.

Кондакъ, глагълъ:

Христою любовию огнозванием, прѣбнє, * и томъ невозвратныи же ладаніемъ послѣдовалъ єсѧ, * вслѣдъ наслажденіе плоти кѹе возненавидѣвъ, * и въ пустынью вспомнивъ, въ неѣ вельми подвизаися єсѧ: * тѣмъ и Христосъ даромъ чудесъ ѿбогати тѧ. * поминай наꙗ чудищахъ пресвѣтаго памятъ твою, да зовемъ тѧ: ** рѣдѣнія, прѣбнє григоріе, ѿче наꙗ.

коѧ: Бѣльскій глагълъ, ѿче, огнозиша въ мѣстѣ пустыни єсѧ плоти кѹе мѣдрованіемъ, богатство и слава въничтоже вмѣнивъ, и на страстнѣйшіи бе зплотенъ подвизаися єсѧ, и беззплотныиъ лико стояніемъ чистотою огнеподобнаися єсѧ, и рѣдѣма дарованіе ѿ бѣгѣ прѣблъ єсѧ. єже подаждь въ пѣснѣхъ поющемъ тѧ сици: рѣдѣнія, григоріе прѣбнє и бѣгунъ, небесный человѣкъ и земной аггле. рѣдѣнія, да хла стаѓа прекрасное обѣтилище. рѣдѣнія, бѣгоблаженне, вельми подвизаися во временнѣй жизни, по достоинству ѿбогатиися єсѧ блгодастию да хла, єлаже дарованіе подаждь наꙗ, чадомъ твоимъ, да зовемъ тѧ: рѣдѣнія, прѣбнє григоріе, ѿче наꙗ.

Пѣснь 3.

Ірмосъ: О іздеи дошедше ѿтроцы, * въ вавилонѣ и ногда * вѣрою тѣческою пламень пещиный попраша, поюще: * ѿтцѣвъ еже, блгословенъ єсѧ.

Въ злѣцѣ ежтвенихъ наиздѣніи, стадо, ѿче, воспиталъ єсѧ, и же зломуя огненіемъ звѣри ѿгнѧвъ єресеи, поѧ: ѿтцѣвъ наꙗхъ еже, блгословенъ єсѧ.

Бѣльскимъ пощеніемъ, тѣкъ благовѣнною пышею питалъ душу твою, прѣбнє григоріе. тѣмже и тицѣнечномъ ежтвѣ предстѣти сподобиися єсѧ, со агглы поѧ: ѿтцѣвъ наꙗхъ еже, блгословенъ єсѧ.

Въ пристанище тихое вшедъ, бѣгомъ дре, житейскихъ плаваній ѿгнѣз, и волнѣмыхъ въ ѿгнѣ страшнѣй спасительное ѿкормленіе быивъ, воспѣвалъ: ѿтцѣвъ наꙗхъ еже, блгословенъ єсѧ.

Богородиценъ: Извѣнихомъ вѣнъ ѿ страсти и бѣду, ѿбетованій и недѣговъ многообразиыхъ, молитвами твоими, бѣгомъ ти, и ѿ твоемъ зовѣщѣ блгословенъ егъ ѿтцѣвъ наꙗхъ.

Пѣснь 4.

Ірмосъ: Царь небаго, * єгоже поють вѣнъ аггльстїи, * хвалите и преображеніе во вслѣдъ вѣки.

Вз пощёніихъ крѣпкое, и въ молитвахъ нелѣногтноe, тѣрпѣніе во нискишёніихъ, григоріе прѣбнє, на землі показалъ єсн, бѣгъ предстолъ зовеши: хвалите и превозносите єгѡ во вѣки.

Очевицъ бѣтвеннымъ желаніемъ, всеблжениe, тѣмже и непорочно и праѣдно житїе прошѣло, дондеже достигъ єсн цѣкаго престола, со лглы поѧ: хвалите и превозносите єгѡ во вѣки.

Очевицъ добродѣтельми, въ постыницихъ іакѡ лглы показалъ єсн, во свѣтѣ нензреченыиимъ славы почивали, пѣсни вострава христъ егъ: хвалите, пойте и превозносите єгѡ во вѣки.

Богооднченъ: Поглощеннаго болѣзними и падшаго возстаніи, бѣомати, іакѡ да тѧ славлю во всѣ вѣки.

Пѣснь д.

Ірмосъ: **О**чевицъ всакъ слахъ нензречена бѣтил синзхожденія, * іакѡ вышній болею синде дѣже и до плоти, * ѿ дѣнческаго чрева бывъ члвѣкъ. * Тѣмже пречтъ б҃дъ, вѣрніи, величаемъ.

Душетлбнныиа старости побѣдивъ, и іакѡ пастырь истинныи, оупасъ єсн словесное стадо, іакѡ цѣбты рѣскими, напитаваля сихъ благодати, блажениe.

Очакъ и приискорбныи шествовавъ путь, оче григоріе, тѣлеснѣ оубш преставилъ єсн, дѣхомъ же жиевъ бѣгъ предстониши: но іакѡ имѣла дерзновеніе къ бѣгу, моли спасицъ наамъ.

Прѣблъ недѣлѣнъ вѣры, и воздержаніемъ образъ имѣши подвиги твоѣ, прѣбнє, воистинѣ зиждитела пѣсни величаемъ.

Богооднченъ: Въ тѧ вселниса, всенепорочна, и иже первѣе родомачальныи, злоберазиша запенша человѣкоубийца низложиевъ, родивыиса извъ тебѣ, всѣ ны спасъ єсть.

Свѣтнленъ:

Мирскаго пристрати, іакѡ ѿ скверны оуклониса єсн и алченою плоти оубладивъ, ѿбновилъ єсн дѣш мѣжествомъ, прѣбнє, и славою ѿбогатилъ єсн ибною, слави. тѣмже мола не престанъ и хвалашъ тѧ, оче григоріе, прѣбнє.
(дѣжды)

Слáва, һ нýинѣ, бѓородиценз:

Воістинн8 б҃д8 тà һсповѣдемз, вѣчце, спасшися тобою: бѓа бо нензречениѡ родилà ӗси, разоршаго крѣтъ, къ себѣ же приведша прѣбыихъ соборы, съ нимже та востваламз, дѣо.

На хвалитехъ стихири на й, гласъ 5. Самогласны:

Бѓомѣдре григоріе, славь маловременниѹ ѿстѣвъ, һ въ пустыню вселенсѧ, плотскѹе мѣдрованїе ве дѣд8 повинн8лъ ӗси: пощеноыи һ страданыи оѹтвѣрднисѧ, ко отцему престависѧ ӗси въ страсти добреї. тѣмже молимъ та виинѣ, чада твоѧ: моли ѡ наꙗз, спастися дѣшамъ нашымъ. (Дважды)

Возиѣлъ днесь пресвѣтлѧ һ вспрѣзднственнаѧ память твоѧ, Ӧче прѣбне григоріе, созывалиющи многочленное постиникавъ согласіе, һ прѣбыихъ ликоистоанїа, лгтли же изъ чловѣки гакъ воістинн8, къ похваленїю въ тѣцѣ покланялемаго бѓа нашега, ӗгоже моли ѡ дѣшахъ нашихъ.

Бѓонисне һ прѣбне, блаженныи Ӧче григоріе, не далъ ӗси сиа твоимъ Ӧчесемъ, ни вѣждамъ дреманїа, сердечное желанїе, ӗже ко хрѣт8 сими гавлѧ, ӗгоже ѿ юности возлюбилъ ӗси: һ живаше въ теснѣ хрѣтосъ бѓа нашъ, со Ӧцемъ һ стыимъ дѣхомъ. того моли бѓоблагенне Ӧче, спастися дѣшамъ нашымъ.

Слáва, гласъ и:

Прѣбне Ӧче григоріе, гласъ ӗнѣскїй оѹслышавъ, міръ ѿстѣвъ ӗси, вогатитво һ славь въ ничтоже вмѣнивъ, дѣшъ изъ тѣломъ ѿчнствъ ѿ вѣчехъ страстей, стаѓа дѣка преекраснаѧ Ӧбнтель гавлѧ ӗси һ вселенїе, һ радость вѣчнѹю восприілъ ӗси, блаженне һ премѣдре. тѣмже һ стада монаховъ со архіерейскими чинами, чудесы оѹдилаеми, достолѣпни һ радость ѿ дѣши вопиѣмъ ти: бѓоблагенне, прѣбне Ӧче нашъ григоріе, моли хрѣтѣ бѓа, оѹщедрнти міръ, һ спасти дѣши нашъ.

И виинѣ, бѓородиценз, гласъ и:

Вѣчце, прїмѣ молитвы рабовъ твоихъ, һ нѣзбѣви наꙗз ѿ вѣлкїа нѣжды һ печали.

На літній

Блаженна ѿ канона, пресвѧтій Георгій.

Попадають єсіні оғліеміз воздержаніїл страстең тәрніе, прпбнє, һә прогондаки нечестық дұхни, бігблаженне. (Дважды)

Ішкі сөфітільник твою душі, сілеңнымн поташки оғірлашам, прпбнє, сәрдце твоє пожерла єсіні бігі.

Страти душетлінныл оғспініл єсіні, бодростымн молитвам һә өдбенімн, күсблаженне. Тәмже въ небесный чартоғъ въселілесл єсіні, радиосл.

Собрали єсіні въ душі твоей бѣжтвенныл плоды дұхы, непорочні молитві, чистоты же краині һә өдбеніе твѣрдо, воздержаніїл болѣзни: һмиже храмъ показалесл єсіні бігі въседержитељ.

Душевный радиозъ впернівъ, славнє, һә чистивіл ѡкорнивъ, мѣдре, сълатынн благочестіїл ѡщымъ на землі възвѣщаля єсіні, һә єже къ нѣсі въсхожденіе.

Земныхъ вешеній худоствъ мимогѣкл єсіні, мѣдре: не вешественною же молитвою на нѣса възлетѣл єсіні, һә въішнагъ въспріятіїл наслѣдникъ ғавілесл єсіні, житіјъ сөвершениемъ.

Богородичен: Прілла єсіні вонстинні бѣжтвеннное слово въ ложесна твоѣ, һә сего паче єстества, пречтал, родилла єсіні, біріже мольбами твоими оумоли, ѿ бѣзъ вѣл һъзблѣнти рабы твоѣ.

Троарь, глагол ы:

Любовиу христою, біомѣдре, просвѣтнисл, добродѣтельми ѡблистал єсіні: * һә вілкое наслаждение плотское возненавидѣвъ, * һә въ пістынью въселілесл, въ нѣжке вельми подвижал єсіні * въ жізни сеи временихъ въ пѣніихъ һә во өдбеніихъ, һә въ пощеніихъ. * сегѡ ради һә христоиз даромъ чадесъ ѡбогати та. * но поминай наісъ, чтищихъ пресвѣтлѹю память твою, прпбнє Ӧче григоріе, ** һә моли христа бігі, спаситисл душамъ нашымъ.

Кондакъ, глагол ы:

Христою любовиу оғлазвілесл, прпбнє, * һә томдь невозвратнымъ желаниемъ послѣдовал єсіні, * вілкое наслаждение плотское возненавидѣвъ, * һә въ пістынью въселілесл, въ нѣй вельми подвижал єсіні: * тәмъ һә христоиз даромъ чадесъ ѡбогати та. * поминай наісъ чтищихъ пресвѣтлѹю память твою, да зовемъ ти: ** радиосл, прпбнє григоріе, Ӧче наішъ.

Просименх, гласъ 3: Честна предз гдемъ смерть * прбеныхъ єгѡ.

Стихъ: Чтò воздамъ гдеви ѿ виѣхъ, та же воздаде мн;

Аплиз къ галатомъ, зачало сї.

Братіе, плодъ дхобній єсть: любы, радость, міръ, долготерпніе, блгть, мірдіе, вѣра, Кротость, воздержаніе: на таковыихъ нѣсть законъ. А нже христовы суть, плоть расплюша со страстию и похотью. Аще живемъ дхомъ, дхомъ и да ходимъ. Не быванимъ тщеславни, драгздрага раздражаютъ, драгздрага забвідающе. Братіе, аще и впадетъ чловѣкъ въ нѣкое прегрешеніе, вы дхобніи исправлѧите таковаго дхомъ кротости: блюдиш сеbe, да не и ты искѹшени єдешин. Драгздрага тягчты иноситъ, и такъ исполните законъ христовъ.

Аллахъ, гласъ 5: Благенъ мѣжъ болиасл гдѣ, въ заповедехъ єгѡ восточетъ зело.

Стихъ: Сильно на земли єдетъ сѣмѧ єгѡ.

Бѣліе матрія, зачало мг.

Рече гдѣ своимъ оученикамъ: Всѧ мнѣ предана суть фїемъ моимъ, и никтоже знаетъ сѧ, токмо фїзъ: ни фїлъ ктò знаетъ, токмо сѧ, и ємѣже аще болитъ сѧ ѿкрыти. Пріндите ко мнѣ всѧ традждалюциасл и ѿбрѣмененіи, и азъ оупоконю вы. Возмите иго мое на сеbe, и наѹчитесл ѿ мене, таکъ кротокъ ємъ и смиренъ сѣрдцемъ, и ѿбрѣщете покой душамъ вашимъ. Иго бо мое благо, и бреимѧ мое легко єсть.

Примѣстенъ: Въ память вѣчнаго єдетъ прѣникъ, ѿ слѧ илѧ не оубоитса.